

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 56. Concilium Londinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

tum est hoc Pactum Lugduni vigesima Sæcul. XII.
 nona Januarii Episcopis Albanensi, Pla- A.C. 1107.
 centino, Aniciensi, Vivariensi, Gene-
 vensi, Valentinesi & Mauriensi præsen-
 tibus; sed Bulla demum secunda die Au-
 gusti hoc anno millesimo centesimo se-
 ptimo, Indictione decima quinta data
 est. Soluta Concilio Trecensi Papa in Ab. Ursper.
 Italiam commodo itinere reversus, Ro-
 mæ ingenti omnium latitia excipitur.

§. LVI.

Concilium Londinense.

Quamquam Rex Angliæ Comitia ad
 Festum Paschatis, quod hoc anno
 millesimo centesimo septimo in diem de-
 cimam quartam Aprilis incidebat, con-
 vocasset, illas tamen Constitutiones, Edm. 4. No-
 quas circa Ecclesias meditabatur, edere vor.
 distulit, usque ad Festum Pentecostes,
 quia cum Papa ab ipso petiisset, ut Gui-
 lielmum Varelvastum & Balduinum Mo-
 nachum mitteret, Concilio Trecensi in-
 terfuturos, ab iisdem redeuntibus quid-
 quam novi de mente Pontificis edoceri
 sperabat. Interim autem Anselmo Ar-
 chiepiscopo gravi morbo correpto in illo
 temporis spatio, quod inter Pascha &
 Pentecosten fuit, Concilium, illo Festo
 celebrandum, ad diem primam Augusti
 dilatatum est. Inter hæc Anselmo Ponti-
 ficis literæ redduntur, in quibus ei licen-
 tiam Pasch. ep.
 102.

Sæcul. XII. tiam dabat, Presbyterorum filiis Sacros
 A.C. 1107. Ordines conferendi, si scientia & virtu-
 te præditi essent, cum permulti in An-
 glia hujusmodi natalium macula nota-
 rentur. Quod tamen Papa ob tempo-
 rum illorum iniquitatem & Ecclesiæ uti-
 litatem, salva in futurum Disciplina, con-
 cedebat. Tum Anselmo potestatem fa-
 ciebat, quotiescunque videretur, ob si-
 miles causas in legibus Ecclesiasticis, pro
 Nationis illius barbarie, dispensandi. Ita
 Pontificis verba sonant.

Mense Augusto ineunte Episcoporum
 Optimatumque Concilium Londini in
 Palatio Regis celebratur, & totum tri-
 dum a Rege & Episcopis discutiendo
 quæstionem de Investitura consumitur.
 Aliqua Episcoporum pars contendebat;
 daret Rex Investituram eo more, quem
 a Patre & Fratre Antecessoribus suis ac-
 cepisset, sed vicit pars altera; tenendum
 esse, quod Papa præscripsisset, qui con-
 sensisset Homagium præstari Regi, antea
 ab Urbano II. vetitum, & solummodo In-
 vestituram prohibuisset. Tum Rex pu-
 blice & Anselmo præsentem huic Constitu-
 tionem se submitit, & legem edidit, ne de-
 inceps Clerici quicumque in Anglia In-
 vestituram Episcopatus aut Abbatix per
 pedum & anulum de manu Regis vel
 cujuscunque Laici acciperent. Contra
 Anselmus declaravit, nulli Præsuli electo
 ideo

ideo Ordinationem denegandam esse, Sæcul. XII.
 quod Regi Homagium jurasset. Rebus A.C. 1107.
 ita compositis, Rex Anselmo & Proceri-
 bus suadentibus obsequens, Ecclesiis An-
 glia, quæ prope omnes vacabant, Pastro-
 res dedit, nulla collata Investitura. Non
 nullis Ecclesiis in Normannia quoque Epi-
 scopos præfecit. (*)

Inter ista cœpit Anselmus coram Re-
 ge Regnique Episcopis atque Principibus
 exigere a Gerardo Archiepiscopo Eborac-
 ensi Subjectionis professionem, quam
 ipsi, ex quo ab Episcopatu Herefordensi
 ad Archiepiscopatum Eboracensem trans-
 latus fuerat, necdum edidisset. Cum vero
 Rex dixisset, sibi quidem non videri ne-
 cesse esse, ut professioni, quam Ordina-
 tionis suæ tempore edidisset, aliam super-
 adderet, Anselmus tunc quidem Regis
 verbis acquievit ea solum addita condi-
 tione, ut sibi Gerardus stipulata manu
 pro-

(*) Hic observandum, quod Anglia post tur-
 turbas & jurgia hanc pacem inter Regnum & Sa-
 cerdotium singulari S. Anselmi prudentiæ in ac-
 ceptis referat. Nec dubitandum, quin istud Mo-
 derationis exemplum norma fuerit celeberrimæ
 illius Transactionis, quæ deinde anno mille-
 simo centesimo vigesimo secundo sub Callisto II.
 Pontifice & Henrico V. Imperatore secuta, Ec-
 clesiæ universali & Romano Imperio in causa
 Investituræ concordiam attulit.

Sæcul. XII. promitteret, se eandem obedientiam ei
 A.C. 1107. in Archiepiscopatu præstiturum esse,
 quam in Episcopatu professus fuisset.
 Exinde qui ad Episcopatum electi erant,
 Cantuariam venerunt, ibique in Domi-
 ca, die undecima Augusti ab Anselmo,
 assistentibus ejus Suffraganeis, ordinati
 sunt. Erant vero hi Neo-electi Episcopi
 numero quinque, inter quos memoratu
 maxime dignus, Guilielmus Varelvastus,
 Episcopus Exoniensis ordinatus. Ansel-
 mus, data ad Papam epistola, certio-
 rem faciebat, Regem Angliæ jure Investiendi
 Præsules cessisse, nec jam temere & suo
 arbitrio, sed ex consilio virorum, quo-
 rum perspecta omnibus pietas esset, re-
 gi. Memorat etiam, quam utilem ope-
 ram Robertus Comes Melanchinus *, cu-
 jus consiliis Rex adsueverat, in hac cau-
 sa Ecclesiæ præstiterit.

* Meulan.

§. LVII.

*Daimberti obitus. Gibellinus Patriar-
 cha Jerosolymitanus.*

Jam annis plus duobus Daimbertus Pa-
 triarcha Jerosolymitanus cum Pascha-
 to. 10. Conc. li Papa versabatur, qui eum retinebat,
 p. 712. ex expectans adventum illorum, qui forsitan
 Guil. Tyr. se purgarent, quod Patriarcham e Sede
 XI. c. 4. sua amovissent. Sed nemine ipsum ac-
 cusante, cum constaret, nullam eum de-
 pellendi causam fuisse, quam violentum
 Regis